

בש"פ 1327/17 - חיים קדוש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1327/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
העורר: חיים קדוש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
במ"ת 8025-11-16 שניתנה על ידי כב' השופטת ל'
מרגולין-יחידי

בשם העורר: עו"ד תמיד סננס; עו"ד אורן לבן

בשם המשיבה: עו"ד שאול כהן

החלטה

1. מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (מ"ת 8025-11-16, כב' השופטת ל' מרגולין-יחידי) לפיה נדחתה בקשת המדינה להורות על מעצרו של העורר עד לסיום ההליכים מאחורי סורג ובריח, ותחת זאת נעצר במעצר על דרך של פיקוח אלקטרוני. הערר מופנה נגד חומרת תנאי המעצר כפי שנקבעו, לרבות הדרישות הכספיות.

2. תיק זה מציג נתונים בקצוות. מצד אחד, עבירת הסמים המיוחסת לעורר חמורה היא על נסיבותיה ועל פני הדברים

עמוד 1

מצדיקה תוצאה של מעצר "רגיל" עד לסיום ההליכים; ישנן ראיות לכאורה לביסוס האשמה; ושירות המבחן אף לא המליץ על מעצר באיזוק אלקטרוני והסתייג מהערבים שהוצעו. מהצד האחר, חלף למעלה מעשור מיום ביצוע העבירה; העורר לא עבר עבירות בתקופה זו, למעט עבירה אחת שבית המשפט המחוזי קבע שאינה רלוונטית לענייננו; הראיות לכאורה אינן בעוצמה מלאה על פי קביעת בית המשפט קמא; והתרשמותו של שירות המבחן המופיעה בתסקיר השני שהכין מרוככת במידת מה בהשוואה לתסקיר הראשון.

ניכר כי בית המשפט המחוזי בחן את הבקשה ביסודיות, תוך מתן דגש למצוות המחוקק לדון בכל מקרה על פי נסיבותיו ולתור אחר חלופה שפוגעת פחות בחירותו של הנאשם, לרבות בדרך של מעצר באיזוק אלקטרוני. בהינתן כך, ולאור נכונותו של בית המשפט המחוזי להעניק אמון מסוים בעורר על אף העמדה המנומקת של שירות המבחן, נחה דעתי כי דין הערר מהכיוון של הקלת תנאי השחרור להידחות. זאת בכפוף לשתי הערות. האחת - המדינה הסכימה שאין לדרוש נוכחותם של שני ערבים בו-זמנית לפקח על העורר בהיותו נמצא במקום מעצר האיזוק האלקטרוני. השנייה - אודה כי לו הייתי יושב כערכאה ראשונה, כנראה שהייתי קובע את שיעור ההפקדה לסכום נמוך משנקבע. עם זאת, בהינתן הנתונים לחומרה, היעדר טענה ממשית לא-יכולתו של העורר למלא אחר הוראת ההפקדה, וטיב התנאי האמור, לא אתערב בכך במסגרת הביקורת העררית.

3. סוף דבר, הנני מורה על דחיית הערר, גם בהינתן שהחלטה ניתנה בתקופה האחרונה, מבלי להביע עמדה לכאן או לכאן מעבר לכך. זאת, פרט לכך שבהסכמת המדינה, תחת התנאי שהפיקוח "יכלול שני מפקחים בכל עת", ניתן להסתפק במפקח אחד מאלה שבית המשפט המחוזי הכיר כראויים.

ניתנה היום, י"ח באדר התשע"ז (16.3.2017).

שׁוֹפֵט